

Η ΕΝΩΣΗ ΜΑΣ ΠΕΡΝΑΕΙ ΣΕ ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΟ ΔΡΑΣΗΣ

Με τη χαραυγή του 1997, έτους που συμπληρώνονται 75 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή, η Ένωσή μας περνάει σε μια νέα περίοδο δράσης με ορίζοντες ευρύτερους και προοπτικές πολύ μεγάλες.

Τη διαπίστωση αυτή τη στοιχειοθετούν δύο βασικά στοιχεία:

α) Η **έγκριση της τροποποίησης (αναμόρφωση) του Καταστατικού μας** (αριθ. απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών 5433)199 και β) μια **σειρά σημαντικών παρεμβάσεων στους χώρους του Πνευματικού μας Κέντρου**, ώστε αυτοί να εκσυγχρονιστούν και να γίνουν πιο λειτουργικοί και αποτελεσματικοί.

Ας γίνουμε αναλυτικότεροι. Και πρώτ' απ' όλα το **καινούργιο καταστατικό μας**, που άγγησε, είναι αλήθεια, να εγκριθεί, αλλά πάντως εγκρίθηκε στο σύνολο των τροποποιήσεών του, ουσιαστικά στην αναμόρφωσή του, και μας διανοίγει δρόμους πολύ ευρύτερους απ' αυτούς που εκ των πραγμάτων δεν μπορούσε να διανοίξει το παλιό μας καταστατικό. Η Ένωση απευθύνεται ολόπλευρα στην Κοινωνία μας ολόκληρη, χωρίς βέβαια να λησιμονεί, την καταγωγή των τακτικών μελών της.

Αρκεί να δώσουμε ένα μικρό δείγμα για να δει κανείς τη διαφορά. Το άρθρο 3 του παλιού καταστατικού, που για την εποχή του είχε επιτελέσει την αποστολή του, με τον τίτλο, "μέσα" είχε μόνον 5 σειρές και 4 σημεία (διοργάνωση διαλέξεων, επιμορφωτικών εκδρομών, ψυχαγωγικών

και καλλιτεχνικών εορτών, διοργάνωση αθλητικού τμήματος συμπεριλαμβάνοντας όλα εν γένει τα αθλητικά αγωνίσματα, ίδρυση λέσχης "Έντευκτηρίου", ίδρυση βιβλιοθήκης μετ' αναγνωστηρίου).

Το καινούριο αναμορφωμένο καταστατικό στο άρθρο 4 "μέσα προς πραγμάτωση των σκοπών" εκτείνεται σε 40 σειρές και 10 σημεία. Εντελώς επιγραμματικά τα παραθέτουμε:

α) λειτουργία Πνευματικού Κέντρου με ό,τι αυτό συνεπάγεται, β) οργάνωση Ιστορικού Λαογραφικού Μουσείου γ) έκδοση συγγραμμάτων, μονογραφιών, εκτύπωση εφημερίδων δ) προκήρυξη λογοτεχνικού, καλλιτεχνικού και άλλων διαγωνισμών και η σύσταση κέντρου ερευνών και μελετών, ε) χορήγηση υποτροφιών στ) σύσταση τμημάτων εκμάθησης εθνικών χορών, χορωδίας, παραδοσιακών οικοτεχνιών, ζ) οργάνωση εκδρομών, η) σύμπληξη αθλητικών τμημάτων, θ) συμμετοχή σε διασωματικές δευτεροβάθμιες οργανώσεις, ι) κάθε μέσο πρόσφορο.

Δεύτερον: η ισχυρή παρέμβαση στους χώρους του Πνευματικού Κέντρου, που εξασφαλίζουν πολύ καλύτερες κι αποτελεσματικότερες συνθήκες λειτουργίας. Η ιστορική μεγάλη αίθουσά μας δέχθηκε τέτοιες επεμβάσεις, ώστε να υπάρχουν συστήματα εξαερισμού, νέος ηλεκτρολογικός εξοπλισμός, νέες μικρομεγαφωνικές εγκαταστάσεις, και αισθητική αναβάθμισή τους, μαζί με μια ισχυροποίηση όλης της στατικής της επάρκειας.

Συνέχεια στη σελίδα 2

Σπαρταλήδικα

ΟΠΩΣ εξηγούμε στη διπλανή στήλη, η Ένωσή μας με την χαραυγή του 1997 μπαίνει σε μια νέα περίοδο δράσης.

Όμως με το φύλλο αυτό, το 19ο και η "Σπάρτη της Ανατολής", μπαίνει σε μια καινούρια περίοδο όσον αφορά στην εμφάνισή της, την ύλη της, τη δυναμική της. Η έκδοσή μας συμπλήρωσε ήδη έναν κύκλο. Δεν ήταν καθόλου εύκολη δουλειά. Μπορούμε όμως, αν ξαναδοούμε ένα - ένα τα τεύχη αυτά, να πούμε ότι ήδη έχουμε μια πολύ σοβαρή κατάθεση νημοσύνης και πληροφόρησης για την ιστορία και τον πολιτισμό της αλησμόνητης πατρίδας αλλά και για τις δραστηριότητες της Ενώσεώς μας.

Και συνεχίζουμε... Ελπίζουμε ότι σ' αυτή τη β' περίοδο θα έχουμε αυξημένο το ενδιαφέρον των φίλων αναγνωστών σε όλα τα επίπεδα: σε συνεργασίες, σε λαογραφικό υλικό, σε προτάσεις και ιδέες, σε οικονομική στήριξη.

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ μας θέματα κατά τους τελευταίους μήνες μπήκαν σε σκληρή δοκιμασία, ύστερα από την βάρβαρη επίδειξη ωμής βίας των Τούρκων.

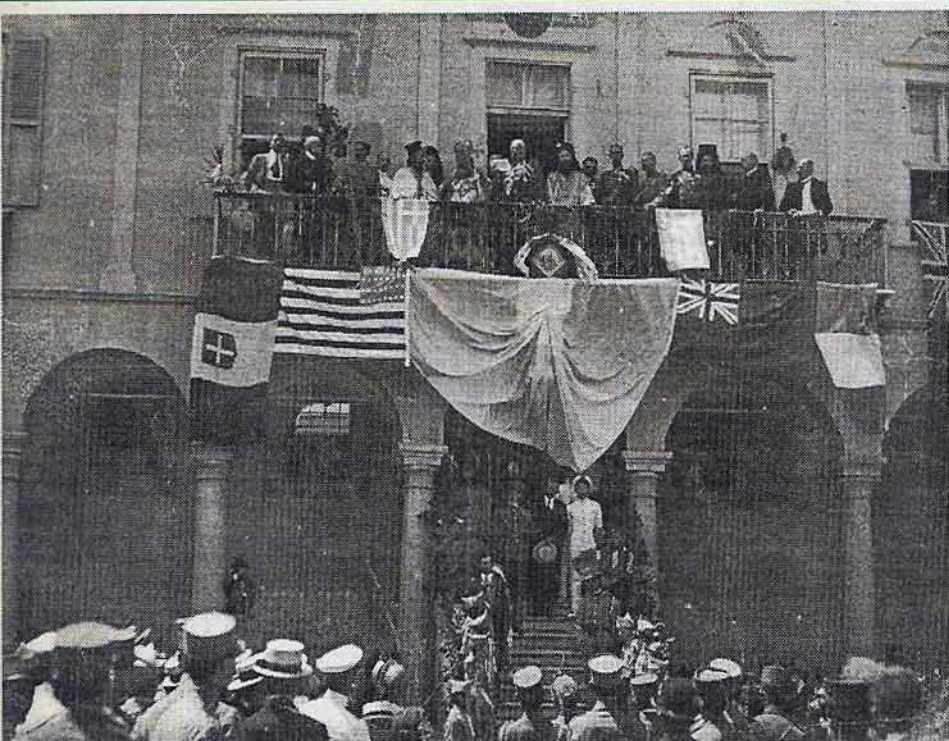
Νεαροί Κύπριοι δολοφονήθηκαν εν ψυχρώ, οι προκλήσεις στο Αιγαίο, οι παραβάσεις και οι παραβιάσεις αλληπάλληλες και μόνιμη επωδός διαφόρων θερμοκέφαλων, η μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί...

Η Ελληνική Πολιτεία παρακολουθούσε και παρακολουθεί με ψυχραιμία την κατάσταση, πράγμα που αποθρασύνει την εκείνη του Αιγαίου πλευρά. Και σχεδόν πάντα προτάσσεται ως επιχείρημα από εμάς η καταφυγή στο δικαστήριο της Χάγης για την εφαρμογή της συνθήκης της Λωζάνης και το στερεότυπο: "εμείς δεν διεκδικούμε τίποτε". Για εμάς του Μικρασιάτες η συχνή - πυκνή αναφορά στη συνθήκη της Λωζάνης, που σφράγισε τον ξεριζωμό ενάμισι εκατομμυρίων συμπατριωτών μας από τις προγονικές τους εστίες, όπου παρά την καταπίεση ανθούσε ένας λαμπρός ελληνικός πολιτισμός, δεν είναι βέβαια ό,τι το ευτυχέστερο. Αλλά ακόμη κι αυτό το "δεν διεκδικούμε τίποτε" αλήθεια τι ακριβώς σημαίνει; Δεν διεκδικούμε εδάφη, δεν διεκδικούμε ιστορία και πολιτισμό, δεν διεκδικούμε μνήμες; Παραιτούμεθα απ' όλα; Να μη στρέφουμε ούτε και το κεφάλι προς την "καθ' ημάς Ανατολή"; Και πώς μπορείς να είσαι βέβαιος ότι κατέχεις κάτι, αν δεν αγωνίζεσαι για ολόκληρο τον περίγυρό του, το χώρο που το γέννησε και το δημιούργησε; Κοιτάξετε στο χάρτη τα τοπωνύμια της Μικρασίας. Κρατούν όλα σχεδόν από την αρχαιότητα, την Ελληνική, τη Ρωμαϊκή, την Ελληνιστική, τη Βυζαντινή εποχή. Έχουν λοιπόν όλα διαγραφεί και παραγραφεί, γιατί πέρασαν 75 χρόνια, όσα μονάχα μια ζωή, από την Καταστροφή του '22; Μήπως θα πρέπει ν' αναθεωρήσουμε κάποια πράγματα, τουλάχιστον στον τρόπο που τα λέμε;

ΠΡΟΣΦΑΤΑ με πρωτοβουλία του σεβασμιότατου μητροπολίτη μας κ.κ. Κωνσταντίνου στήθηκε στον περίβολο του Ιερού Ναού των Αγίων Αναργύρων περικαλλής κι επιβλητικός ανδριάντας του μακαριστού μητροπολίτη Ν. Ιωνίας και Φιλαδέλφειας Τιμοθέου.

Άξιος τιμής και συγχαρητηρίων ο σεβασμιότατος Κωνσταντίνος γι αυτήν του την πρωτοβουλία, γιατί

» Συνέχεια στη σελίδα 2

Ιστορική φωτογραφία από την ανάγνωση του διαγγέλματος της επιστράτευσης των μικρασιατών από τον αρχιστράτηγο Λ. Παρασκευόπουλο. Στον εξώστη του μητροπολιτικού μεγάρου, στη Σμύρνη, ο Ιεροεθνομάρτυρας Χρυσόστομος και μεταξύ άλλων και ο συμπατριώτης μας δημογέροντας της Σμύρνης Γιωργάκης Κλημάνογλου. Η φωτογραφία μας είναι του Γ. Κατραμόπουλου και πάρθηκε από την πρόσκληση της Ενώσεως Σμυρναίων για το Συνέδριο Μικρασιατικής Λαογραφίας.

Σπαρταλήδικα

✽ Συνέχεια από τη σελίδα 1

ανεγνώρισε την προσφορά του προκαθημένου του, τον οποίο όλοι ενόσω ζούσε ετιμούσαμε για το ήθος του, την πραότητα του, την κοινωνική προσφορά του την απέραντη αγάπη του στην περιοχή μας. Ξεχωριστά εμείς οι Σπαρταλήδες τον τιμούσαμε και είχαμε δείξει την αγάπη μας απονέμοντας το εύσημα της Ενώσεως στην επέτειο των 15 χρόνων της αρχιεροσύνης του στην Ιερά Μητρόπολή μας.

Ο Δήμαρχος της πόλης μας, ο κ. Π. Μπουρδούκος, στην κατακλείδα της προσλαλιάς του, κατά τα αποκαλυπτήρια, ευχήθηκε να συμβάλει ο σεβασμιότατος και στην προσπάθεια για την ανάδειξη της προσφοράς δύο μεγάλων κληρικών μας: του ιδρυτή της Νέας Ιωνίας, αειμνήστου Παπα - Ιωακείμ Πεσματζίδη και του μητροπολίτη Πατάρων Μελετίου, που εποίμανε τον λαό της πόλεως ως αρχιερατικός επίτροπος του Μακαριότατου αρχιεπισκόπου Αθηνών, επί 30 τόσα χρόνια.

Για μας τους γεννημένους και καταγόμενους από τη Σπάρτη της Πισιδίας αυτό είναι θέμα τιμής.

Η Ένωσή μας είναι αποφασισμένη υπό την αιγίδα και πρωτοβουλία του σεβασμιότατου Κωνσταντίνου, του δημάρχου Ν. Ιωνίας και του δημοτικού συμβουλίου πάντοτε, να διαδραματίζει τον αρμόζοντα ρόλο όπως και όπου χρειαστεί, ώστε να στηθεί, σε κεντρικό σημείο της πόλεως, ανδριάντας ή καλύτερα μια σύνθεση γλυπτών με κύριο θέμα της τις μορφές των κληρικών αυτών και βέβαια την εικόνα του ξεριζωμού όλων των Μικρασιατών από τις εστίες τους.

Φυσικά για το θέμα αυτό υπήρχαν και υπάρχουν πολλές σκέψεις και προτάσεις. Χρειάζεται μεθόδευση και τόλμη...

ΣΤΙΣ βουλευτικές εκλογές της 22ας Σεπτεμβρίου εξελέγησαν κι οι δύο μικρασιάτες βουλευτές, που είναι επίτιμα μέλη της Ενώσεώς μας: ο συμπολίτης μας Γιάννης Χαραλάμπους και ο Γιάννης Καρής. Φυσικά εξελέγη κι ο Απόστολος Κακλαμάνης, πρόεδρος της βουλής των Ελλήνων, επίτιμο μέλος κι εκλεκτός φίλος της Ενώσεως.

Ωστόσο βουλευτής εξελέγη κι ο καινούριος φίλος της Ενώσεως, ο Βύρωνας Πολυδώρας.

Τους συγχαίρουμε θερμά. Είμαστε βέβαιοι ότι όπως πριν έτσι και τώρα θα τους έχουμε κοντά μας.

**Μ όλες μου τις ευχές
για ένα δυναμικό
και δημιουργικό 1997**

**Ο Πρόεδρος της Ενώσεως
ΧΑΡΗΣ ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗΣ**

Η ΕΝΩΣΗ ΜΑΣ ΠΕΡΝΑΕΙ ΣΕ ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΟ ΔΡΑΣΗΣ

✽ Συνέχεια από τη σελίδα 1

Οι εκδηλώσεις που εφεξής θα φιλοξενούνται σ' αυτήν θα είναι πιο αναβαθμισμένες. Το πρόγραμμα εκσυγχρονισμού των εγκαταστάσεών μας θα συνεχιστεί και στους λοιπούς χώρους (εντευκτήριο - εκθετήριο - βιβλιοθήκη - αναγνωστήριο, μουσείο) μόλις θα έχουμε και τη δυνατότητα της οικονομικής κάλυψης για ένα τέτοιο πρόγραμμα.

Οι συμπατριώτες μας, τα μέλη του Συλλόγου, οι πάρα πολλοί φίλοι μας θα ικανοποιηθούν πολύ από τις εξελίξεις αυτές.

Τους ζητάμε να έλθουν κοντά μας, μαζί με τα παιδιά και τα εγγόνια τους. Το 2000 ανήκει στους νέους μας. Αυτοί σίγουρα θα έχουν μίαν υποδομή πολύ σπουδαία για να υπηρετήσουν τους καταστατικούς σκοπούς της Ενώσεως, έτσι ώστε το όνομα της αληθινής πατρίδας να μην ξεχαστεί ποτέ και ν' αναφέρεται πάντοτε με υπερηφάνεια.

Βιβλιοκρισία

Άγγελου Θ. Σημηριώτη: ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Επιμέλεια: Γιάννη Πατίλη και Έλσας
Λιαροπούλου.

Έκδοση: Πνευματικού Κέντρου
Δήμου Νέας Ιωνίας, 1995

Τη χρονιά που πέρασε το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Νέας Ιωνίας, κυκλοφόρησε το δίτομο έργο (σελ. 1. 100)!! "Τα ποιήματα" του Άγγελου Σημηριώτη, σε επιμέλεια των φιλολόγων: Γιάννη Πατίλη και Έλσας Λιαροπούλου. Μια έκδοση ιστορική για την πόλη μας. Μέσα από μια υποδειγματική εργασία περισυλλογής, καταγραφής, ανάλυσης, και ταξινόμησης του υλικού, που εκτείνεται σε 1.100 περίπου σελίδες και 2 τόμους, παρουσιάζεται το έργο (ποιητικό, πεζογραφικό, κριτικό κ.λ.π.) του λεπταίσθητου ποιητή της Ιωνίας, του Άγγελου Σημηριώτη, του ποιητή που μετά την καταστροφή εγκαταστάθηκε στη Νέα Ιωνία, όπου και πέθανε το 1944.

Είναι πολύ δύσκολο να μιλήσει κανείς για το έργο αυτό χωρίς να χρησιμοποιήσει πολύ κολακευτικά λόγια και έτσι ίσως να θεωρηθεί ότι ευλογεί... τα γένια του, αφού πρόκειται για δουλειά που υλικά και ηθικά στήριξε το Διοικ. Συμβούλιο του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου μας, του οποίου πολλά μέλη είναι και συμπατριώτες μας.

Όμως αν τις ξεπεράσουμε αυτές τις ανόητες ταπεινοφροσύνες. Εδώ πρόκειται για ένα έργο που διεκδικεί κάθε βραβείο για την ποιότητα της δουλειάς και την εξαιρετικά φροντισμένη έκδοσή του. Άλλωστε οι κριτικές των εφημερίδων και τα δεκάδες γράμματα ανθρώπων του πνεύματος και της τέχνης το πιστοποιούν με τον καλύτερο τρόπο.

Προτιμούμε αντί για άλλα στοιχεία να προτρέψουμε τους αναγνώστες μας να προμηθευθούν αυτό το έργο από το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου μας.

ΤΑΚΗΣ ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ:

Ένοικος τώρα του παντοτινού,
κεκυρωμένος -

Έκδοση περιοδικού "Αλφειός" 1996

Τη χρονιά που πέρασε συμπληρώθηκαν 15 χρόνια από το θάνατο ενός μεγάλου νεοέλληνα ποιητή της λεγόμενης νεωτερικής, αν θέλετε άλλως, της μοντέρνας ποίησης, του Τάκη Σινόπουλου.

Ο Τάκης Σινόπουλος συνδέθηκε με τη Νέα Ιωνία και τους ανθρώπους της καθώς ως γιατρός στον Περισσό πρόσφερε για κάπου είκοσι χρόνια τις υπηρεσίες του κι αγαπήθηκε πολύ γιατί κι αυτός, παρά τον αναχωρητισμό του και τον κλειστό του χαρακτή-

ρα, αγάπησε τον άνθρωπο.

Με τον τόμο αυτό που επιμελήθηκε ο Ηλίας Γκρής προσφέρονται στον αναγνώστη πτυχές και όψεις της προσωπικότητας και του έργου του Τάκη Σινόπουλου, μαζί με πλαίσιο της βιογραφίας του και καλοδιαλεγμένο φωτογραφικό υλικό.

Ανάμεσα σ' αυτούς που γράφουν για τον ποιητή είναι και δύο Ιωνιώτες, ο δικός μας Β. Βογιατζόγλου που αναλύει το θέμα: "Η θεατρική διάσταση των Λόγων" κι ο γιατρός Ιάκωβος Δαπόλας που επεξεργάζεται την ενότητα "ο γιατρός Σινόπουλος".

Ο Τάκης Σινόπουλος είναι με το έργο του ολόκληρο μια περιουσία για την Ελληνική ποίηση είναι και μια τεράστια ευθύνη για τους Ιωνιώτες, στο μεγάλο μέρος που τους αφορά, αφού εδώ είναι το σπίτι που έζησε και πέθανε, να την αξιοποιήσουν.

Για το χατίρι των αναγνωστών ένα ποίημα, μια κάποια γεύση Σινόπουλου. Από το "Νυχτολόγιο" που βγήκε λίγο πριν από το θάνατό του.

ΝΥΧΤΑ

ΝΥΧΤΑ στους δρόμους του Περισσού. Ένας μεσόκοπος γιατρός περπατάει αργά στους δρόμους της συνοικίας του. Τώρα βρίσκεται πίσω από τις ξεχασμένες οικοδομές έρημων παλιών εργοστασίων. Συλλογίζεται για λίγο τον άρρωστο που έστειλε στο νοσοκομείο. Ένας αντιπαθητικός, ανάποδος, όλο εξηγήσεις γύρευε, φοβόταν να πεθάνει, δεν ήθελε να ξεκολλήσει από το σπίτι του. Τώρα ο γιατρός περπατάει συλλογισμένος, ανήσυχος, βασανισμένος, αζεδιψαστος, ανικανοποίητος, βαρύν ανάμεσα στη σκέψη και την κούραση. Ξέρει τι θέλει, μα δεν ξέρει τι θέλει, τι γυρεύει σ' αυτόν τον κόσμο, τι είναι εκείνο που τον τυραννάει, εκείνο που αναδεύει μέσα του ακατάπαυστα, τον πονάει, τον καταματώνει. Τα όνειρά του έχουν ένα πλήθος σκιές, οι επιθυμίες του είναι γεμάτες αγκάθια. Ένα φεγγάρι πλατύ στον ουρανό, φεγγαρόφατο της άνοιξης, ασημώνει στέγες σπιτιών, δρομάκια, δρόμους, λιγοστά δέντρα. Η σελήνη, το ψυχρόν της αργύριον, ο Κάλβος και τα λοιπά...

Λάβαμε τα εξής έργα: Λουριδείου Ιδρύματος: Διετηρίς, Τριετηρίς, Πενταετηρίδα, Φίλιον, Κύνκειο, η 29η Μαΐου, - Χρ. Κατσιγιάννη: Νυχτερινή Ιχνηλασία ποιήματα.

Πνευματ. Κέντρο Δ. Ν. Ερυθραίας: Η συμβολή των προσφύγων του '22 στην ανάπτυξη της ελληνικής κοινωνίας - Στάθη Λεοντιάδη: Ζωγραφική με Γραμματόσημα - Ιωαν.Ιωάννου: Το Μαρουσιώτικο Αγγειοπλαστικό Εργαστήριο του 1930 - Μαρουσιώτικη Κεραμική - Εκδ. Ιστορικό Μουσείο Δ. Αμαρουσίου

ΟΙ ΜΟΡΦΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Για να τον θυμούνται τα παιδιά και τα εγγόνια του...

“Η ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ ΜΟΥ ΣΠΑΡΤΗ ΠΙΣΙΔΙΑΣ”

ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Ο Περικλής Παπάζογλου είναι ένας από τους μεγάλους ευεργέτες της Ενώσεώς μας. Επιδόθηκε από νωρίς στο εμπόριο, τη βιομηχανία και τις επιχειρήσεις. Ίδρυσε τη μεγάλη εριοβιομηχανία “Αριστον”, ενώ λόγω των γνώσεών του και της αναγνώρισής του από Ελληνικούς και ξένους οικονομικούς κύκλους εξελέγη κοσμήτωρ των κλωστοϋφαντουργικών σχολών, αντιπρόεδρος του συνδέσμου Βιομηχάνων.

Νυμφεύθηκε την Έλντα Πιρπίρογλου, που από ετών έχει αποβιώσει. Από το γάμο του απέκτησε ένα γιο, το Θόδωρο, και 2 κόρες, την Ελένη και την Αλέκα και 5 εγγόνια. Πατέρας του ήταν ο Θεόδωρος Παπάζογλου και μητέρα του η Ελένη, το γένος Στύλογλου.

Το απόσπασμα που δημοσιεύουμε είναι από την εισαγωγή του Βιογραφικού Σημειώματος που είχε γράψει αποκλειστικά και μόνον για τα παιδιά του και τα εγγόνια του. Τον ευχαριστούμε θερμά για την προσφορά του αυτή. Τα κείμενά του έμειναν αυτούσια. Ο μεγάλος σεισμός της Σπάρτης έγινε στις 20 Σεπτεμβρίου 1914, ακριβώς τα μεσάνυχτα Κυριακής προς Δευτέρα.

**ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ
του ΠΕΡΙΚΛΗ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ**

για να το διαβάσουν τα παιδιά του και τα εγγόνια του και να τον θυμούνται

Ποτέ δεν μου άρεσε να γράφω. Η έκθεσις ήτο το πιο δύσκολο μάθημά μου, ίσως γιατί δεν είχα αρκετή φαντασία, ίσως γιατί ήμουν πολύ ανορθόγραφος και την απέφευγα. Όταν ο δάσκαλος μας έδινε ένα θέμα για έκθεση για να το παραδώσουμε μετά μία εβδομάδα, διαρκώς αυτό ήτανε στο μυαλό μου, και κατόρθωνα την τελευταία μέρα, την τελευταία ώρα να γράψω μερικές σειρές, εν αντιθέσει με τον αδελφό μου τον Στέλιο, που ήτανε δυνατός στα ελληνικά και αδύνατος στα μαθηματικά. Είμαστε και οι δύο στην ίδια τάξη και το γιατί θα σας το πω αργότερα. Τώρα, πως αποφάσισα να γράψω μερικά από την ιστορία της ζωής μου είναι άλλο θέμα. Ίσως, γιατί δεν ξέρω πώς να σκοτώσω την ώρα μου, ίσως μάλλον για να το διαβάσουν τα εγγόνια μου και να πάρουν μια ιδέα από την καταγωγή και την ιστορία του παππού τους.

Γεννήθηκα το 1910 στη Σπάρτη της Πισιδίας που ευρίσκεται σε ένα οροπέδιο ύψους 1050 περίπου μέτρων, στους πρόποδες της μεγάλης οροσειράς του Αντίταυρου, που είναι στο Νότιο - ανατολικό μέρος της Μικράς Ασίας, μεταξύ Ατταλείας και Αδάνων.

Παπάζογλου σημαίνει γιός του Παππά. Ασφαλώς κάποιος πρόγονος του πατέρα μου ήταν παππάς. Η οικογένειά του αποτελείτο από 4 αδέρφια, τον Γιάνκο, τον Σπύρο, τον Στέλιο και τον Στέφανο και μία αδελφή που δεν θυμάμαι το όνομά της, γιατί ποτέ δεν την γνώρισα. Ο πατέρας μου ήτο πολύ δραστήριος, έξυπνος και φιλομαθής. Από μικρός έμεινε ορφανός από μητέρα και πατέρα. Πρέπει να ξέρετε ότι την εποχή εκείνη όλοι στη Σπάρτη μιλούσαν Τούρκικα (Περίοδος μεταξύ 1870 και 1900).

Μόνον όσοι πήγαιναν στο σχολείο μάθαιναν ελληνικά που γι' αυτούς ήτανε μία ξένη γλώσσα. Κρατούσαν όμως βαθεία ριζωμένη την θρησκευτική τους πίστη και ευλάβεια και τον πατριωτισμό τους. Και για να αλλάξει λίγο το θέμα θα σας πω ένα αστείο ανέκδοτο. Το 1920, μετά την κατάληψη της Σμύρνης από το Ελληνικό

Στρατό, ήλθε δεν ξέρω πώς η γιαγιά μου Κυριακή, μητέρα της μαμάς μου από την πατρίδα στην Σμύρνη. Ήτανε Πάσχα. Και όπως ευσυνήθιζοτο πήγαμε όλοι για να χαρούμε την Ανάσταση το βράδυ στην Μητρόπολη της Σμύρνης την Αγία Φωτεινή, όπου στο ωραίο και ψηλό καμπαναριό της γινότανε η Ανάσταση και τα πυροτεχνήματα και η ανύψωση της Εικόνας της Αναστάσεως. Ήτανε δε μαζί εκς και η μακαρίτισσα η γιαγιά που όταν άκουσε το “ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ” έκανε το σταυρό της και είπε: “Δόξα σοι ο Θεός, άκουσα και ένα Τούρκικο”, ενόμιζε η καυμένη ότι το “Χριστός Ανέστη” ήτανε Τούρκικα.

Αυτοί λοιπόν οι άνθρωποι που δεν ξέρανε μία λέξη ελληνική μάθαιναν παπαγαλιστά το Πάτερ Ημών και πολλοί όλο το Πιστεύω. Βεβαίως σε μια διεφθαρμένη γλώσσα που δεν την καταλαβαίναμε. Όταν αργότερα μεγαλώσαμε, μας έκανε μεγάλη διασκέδαση να βάζουμε την καυμένη τη γιαγιά μας να μας πεί το Πάτερ Ημών και εμείς να ξεκαρδίζομαστε στα γέλια.

Και τώρα ας επανέλθω στην αφήγησή μου. Ο πατέρας μου επήγαινε στο σχολείο της Σπάρτης, που είχε όπως ελέγετο την εποχή εκείνη ημιγυμνάσιο, δηλαδή σχολείο με μία τάξη λιγότερη από το Γυμνάσιο. Για να πάρεις το δίπλωμα έπρεπε να πας και ένα χρόνο στην Σμύρνη ή στην Πόλη.

Μόλις τελείωσε το σχολείο έφυγε για την Σμύρνη για να βοηθήσει στις δουλειές τους αδελφούς του που δεν πήγαιναν καλά.

Από τους αδελφούς του ο Στέλιος είχε πεθάνει. Ο Γιάνκος και ο Σπύρος ήταν στο μαγαζί της Σπάρτης και ο Στέφανος τους εκπροσωπούσε στην Σμύρνη. Ο πατέρας μου λοιπόν στα 17 του χρόνια ξενητεύτηκε, ήτο δε πολύ ικανός και έξυπνος και κατώρθωσε μέσα σε λίγα χρόνια να αναδιοργανώσει την επιχείρησή και να γλιτώσει τα αδέρφια του από την χρεωκοπία.

Το 1898 ήταν πλέον φτασμένος, οικονομικά ανεξάρτητος και σε ηλικία 28 ετών επέστρεψε στην πατρίδα για να παντρευτεί.

Του επροξένεψαν την μητέρα μου, τότε 16 ετών και την παντρεύτηκε. Εδώ θα

σας διηγηθώ ένα άλλο ανέκδοτο. Η μητέρα μου έλεγε πάντοτε ότι ήτο 15 ετών όταν παντρεύτηκε, και ο πατέρας μου αναγκάστηκε να πληρώσει ένα ορισμένο ποσό στην δημογεροντεία για να του δώσουν την άδεια του γάμου, πράγμα που δεν αποδεχότανε ο πατέρας μου. Βλέπετε την εποχή εκείνη οι κοπέλλες παντρευότανε πολύ μικρές. Όταν μια κοπέλλα είχε περάσει τα 20 με 22 χρόνια την λέγανε μεγαλοκοπέλλα και πολύ συχνά έμενε στο ράφι. Ξέρω περιπτώσεις όπως ένας θείος μου χήρος, και με δυό παιδιά, σε ηλικία 35 ετών παντρεύτηκε την θεία μου 13 ετών.

Ο πατέρας μου, αφού παντρεύτηκε, επέστρεψε στην Σμύρνη όπου οι εμπορικές του επιχειρήσεις επροόδευαν. Στην Σμύρνη γεννήθηκαν τα αδέρφια μου Γεώργιος, Κώστας και Στέλιος και άλλα 3 αγόρια που πέθαναν σε βρεφική ηλικία. Ανήσυχος όπως ήτο δεν αρκέστη στο εμπόριο, αλλά ήθελε να κάνει και βιομηχανία.

Την εποχή εκείνη άρχιζε να ακμάζει στη Σπάρτη η Ταπητουργία. Το 1909 λοιπόν γύρισε στην γενετειρά του.

Έκτισε το σπίτι του στην “προκουμιά”, έτσι λεγότανε γιατί από εκεί περνούσε ο χειμαρος που τον χειμώνα ήταν πάντα σαν μικρό ποτάμι, που προστατευόταν από δύο παροχθείους τοίχους για να μην πλημμυρίζουν οι γειτονιές, που ακόμα και σήμερα διακρίνονται στην φωτογραφία που μου έφερε το 1986 η εξαδέλφη μου Ηλέκτρα. Το σπίτι αυτό ήταν τόσο καλά κτισμένο, ώστε σώζονται ακόμα παρά την φθορά που υπέστη από την εγκατάλειψη μετά την μικρασιατική καταστροφή και χρησιμοποιήθηκε κατά διαστήματα από διάφορες κρατικές υπηρεσίες.

Εκεί γεννήθηκα εγώ το 1910. Το σπίτι μας διώροφο είχε ωραία πρόσοψη με αέτωμα, δύο παρτέρια ημικυκλικά μπροστά και στο πίσω μέρος έναν μεγάλο στενόμακρο κήπο με όρομο ιδιωτικό στη μέση. Κάθε πλευρά στην αρχή του δρόμου είχε αποθήκες, εργοτάξια και το βαφείο νημάτων και στο βάθος λαχανόκηπους.

Τα εργαλεία των χαλιών ήταν διανεμημένα στα διάφορα σπίτια, γιατί οι εργάτριες δεν έβγαιναν από τα σπίτια τους και με γαιδουράκια κουβαλούσαν ότι χρειαζότανε τα εργαλεία, καινούργια στήμονια, μαλλονήματα, σχέδια κ.λ.π. στα διάφορα σπίτια που υπήρχαν εργαλεία. Το ισόγειο ήταν χωρισμένο στα δύο. Στο εμπρός μέρος ήταν τα σαλόνια υποδοχής. Αριστερά μία μεγάλη ξύλινη σκάλα οδηγούσε στον επόμενο όροφο, όπου ήταν οι κρεβατοκάμαρες και το λιβινγκρούμ με το απαραίτητο μεγάλο μπαλκόνι.

Από την δεξιά πλευρά της προσόψεως υπήρχε μία άλλη είσοδος του σπιτιού, είσοδος υπηρεσίας ας πούμε, που με διάδρομο που οδηγούσε στην κουζίνα και με δεύτερη ξύλινη σκάλα στο επάνω σπίτι. Μία άλλη σκάλα, πέτρινη αυτή οδηγούσε στο υπόγειο. Αυτό το υπόγειο ήταν τεράστια αποθήκη τροφίμων, ψυγείο της εποχής εκείνης, γιατί ήταν πολύ δροσερό το καλοκαίρι και το χειμώνα ήταν σωστό ψυγείο, όπου εφύλαγαν τις σοδειές από φρούτα, συνήθως μήλα και σταφύλια που κρατούσαν μέχρι τον Μάρτιο - Απρίλιο, ξηρούς καρπούς, φουντούκια, αμύγδαλα

και καρύδια, κρέατα καθυρδισμένα μέσα στο λίπος, το ίδιο και κιάδες καθυρδισμένους μέσα στο λίπος τους πηγμένους σαν μεγάλα ψωμιά, όλα τα τελευταία κρεμασμένα σε ταιγκέλια για τον φόβο των ποτικιών. Όλα αυτά φυλαγμένα για τον βαρύ χειμώνα. Το θυμάμαι καλά αυτό το υπόγειο γιατί όποτε δεν μας επιτηρούσαν, κατεβαίναμε με τον Στέλιο να κλέψουμε ξηρούς καρπούς ή κανένα μήλο.

Οι φούρνοι δεν πουλούσαν ψωμί κάθε μέρα. Κάθε οικογένεια ζύμωανε το ψωμί της για 15 μέρες και το αποθηκείανε στο υπόγειο. Επίσης, προτού έλθει ο χειμώνας, οι οικογένειες ανάλογα με την οικονομική τους ευρωστία, αγόραζαν κρέατα για να κάνουν τις σοδειές τους σε καθυρδισμένες.

Εμείς ξέρω ότι αγοράζαμε ένα ολόκληρο μοσχάρaki. Δουλειές για τις νοικοκυρές να ετοιμάσουν όλες αυτές τις σοδειές για τον χειμώνα. Νομίζω τα κρεοπλεία ήταν κλειστά, εκτός από την Τούρκικη κεντρική αγορά. Επί 3 - 4 μήνες το χιόνι ήταν μισό μέτρο στους δρόμους και δυσκόλευε την επικοινωνία.

Στην Σπάρτη μείναμε έως ότου κηρύχθηκε ο Πρώτος Παγκόσμιος πόλεμος το 1914. Λίγα πράγματα θυμάμαι από την Πόλη λόγω του νεαρού της ηλικίας μου.

Για το σχολείο που ήταν πιά σε ηλικία να πηγαίνει ο Στέλιος, ήθελα να πηγαίνω και εγώ. Ο Στέλιος από μικρός ήτο αδύνατος και φιλάσθενος. Εγώ ήμουν παχουλός και πιό θαρραλέος.

Ο Στέλιος εφοβότανε και εγώ του έλεγα: “Μη φοβάσαι, θα έλθω και εγώ μαζί σου”. Μας έβαζαν πάνω σε ένα γαιδουράκι και μας επήγαινε στο σχολείο ένας υπάλληλος.

Αυτό όμως που μου έμεινε άσβηστο στη μνήμη μου ήταν ο φοβερός σεισμός του χειμώνα 1913 - 1914.

Νύχτα παγερή μας εσήκωσαν από τα κρεβατάκια μας, μας κατέβασαν στον εμπρός κήπο του σπιτιού. Θυμάμαι που είδα το καμπαναριό, δεν ξέρω ποιός εκκλησίας που κατέρρευσε. Θυμάμαι που υπάλληλοι έφεραν μεγάλα κλαδιά και ξύλα και άναψαν μια μεγάλη φωτιά στο υπαίθρο, μπροστά στο σπίτι, και εμείς και οι περίοικοι καθίσαμε γύρω - γύρω να ζεσταθούμε έως ότου ξημερώσει. Ο πατέρας μου, παρά τις παρακλήσεις της μητέρας μου έφυγε να βρεί τα ορφανά του αδέρφια του Στέλιου που ήταν σε άλλη συνοικία και σε παλιό σπίτι. Όταν έφθασε είδε ότι το σπίτι είχε γκρεμίσει. Φώναζε, φώναζε, αλλά κανείς δεν απαντούσε, και όταν γύριζε, έχασε τους δρόμους γιατί τα περισσότερα σπίτια είχαν γκρεμίσει από μετασεισμικές δονήσεις, και οι δρόμοι ήταν αδιάβατοι. Τα εξαδέλφια μου Ευάγγελος και Μαριάνθη ως εκ θαύματος βρεθήκανε την άλλη μέρα κάτω από τα ερείπια, σώθηκαν κάτω από ένα κρεβάτι στο υπόγειο του σπιτιού που είχε πέσει μαζί με το σπίτι. Από τον σεισμό αυτό το ένα τρίτο των σπιτιών είχε γκρεμίσει γιατί τα περισσότερα σπίτια δεν είχαν σκεπή και κεραμύδια, αλλά ταράσες στρωμένες με παχύ στρώμα από χώμα - άργιλο, που το πατούσαν με κυλινδρούς και εγένετο αδιαπέραστο από το νερό, όπως ακόμη αυτό μπορείτε να το δείτε και από πολλά νη-
» Συνέχεια στη σελίδα 7

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΟΡΤΗ της ΕΝΩΣΕΩΣ μας που έγινε εφέτος την Κυριακή, 28 Απριλίου, είχε την καθιερωμένη επισημότητα αλλά και ένα καλλιτεχνικό πρόγραμμα ποιότητας.

Άρχισε με την Αρτοκλασία και το Μνημόσυνο που έγινε στο Μητροπολιτικό ναό των Αγίων Αργύρων χοροστατούντος του βασιμότητος μητροπολίτου μας κ. Κωνσταντίνου. Το Ιερό Μνημόσυνο τελέστηκε στην ιερή σκιά των ψυχών των απωλεσθέντων της Μ. Ασίας Ελλήνων Κληρικών, Πατριωτικών και λαϊκών καθώς και των αποβιωσάντων ιδρυτών, εργαζομένων και δωρητών ως και διατελεσάντων προέδρων και μελών των διοικήσεων της Ενώσεως, στο διάβα των 62 χρόνων της ίδρυσής μας.

Και βέβαια συνεχίστηκε στο Πνευματικό μας Κέντρο όπου ελαχίστο χώρο το Πανηγυρικό - Καλλιτεχνικό μέρος.

Το βήμα ανέβηκε η Ειδ. Γραμματέας κ. Πηνελόπη Δουρμούσογλου που έκανε μια σύντομη αναφορά, εμπλουτισμένη με ιστορικά στοιχεία, στην καθιέρωση του εορτασμού της ετήσιας εορτής.

Ακολούθησε η απονομή ειδικών

τιμητικών διακρίσεων σε Σπαρατλήδες εκδότες και δημοσιογράφους.

Ο Πρόεδρος κ. Χάρης Σαπουντζάκης αναφέρθηκε στο έργο των αλησμόνητων: **Σωκράτη Σινανίδη, Μακάριου Σινανίδη και Σωκράτη Ουλκέρογλου** κι ακόμη στην προσφορά των νεωτέρων: **Αικατερίνης Μυστακίδου, Βασίλη Κυλεκίδη, Άννας Δαμιανίδου, Αντιγόνης Λουκανίδου, Νατάσσας Δομνάκη και Άρη Νικολαΐδη.**

Τις τιμητικές διακρίσεις παρέλαβαν οικείοι τους από τα χέρια των εκλεκτών προσκεκλημένων μας: κ.κ. Γιάννη Χαραλάμπους και Βύρωνα Πολύδωρα, του δημάρχου μας κ. Πέτρου Μπουρδούκου, του επίτιμου δήμαρχου κ. Γιάννη Δομνάκη, του τ. βουλευτή κ. Λάκη Εφραίμογλου, του προέδρου της Ο.Π.Σ.Ε. κ. Αναστ. Χαρισμίδη, του αντιδήμαρχου κ. Παν. Χατζηγιάννου, του Νομαρχιακού Συμβούλου κ. Νικ. Δακουτρού.

Ακολούθησαν οι προσφωνήσεις των επισήμων. Πραγματικά πολύ προσεγμένες οι σύντομες ομιλίες τους. Έδωσαν ένα ξεχωριστό κύρος στην όλη εκδήλωση. Οι δύο βουλευτές όμως υπήρξαν πραγματικά χειμαρρώδεις και καταχειρο-

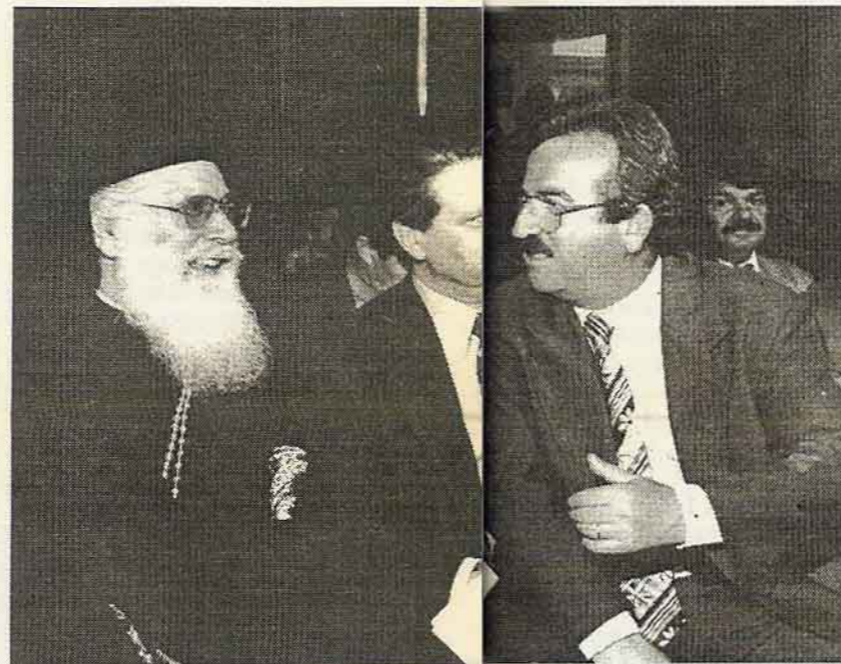
κροτήθηκαν.

Η **Ορχήστρα και η Χορωδία** παραδοσιακής μουσικής της **Σχολής Περισοπού**, σε επιμέλεια και δ/ση **Β. Γρατσούνα και Μ. Γαλάνη**, παρουσίασαν ένα όμορφο πρόγραμμα με τραγούδια και σκοπούς της Μικρασίας. Έπαιξαν οι μουσικοί: Σ. Σινόπουλος - πολιτική λύρα, Β. Γρατσούνας - πολιτικό λαούτο, Χ. Λαμπράκης - νέυ Μ. Κώιος - κρουστά, Μ. Καραβίας - πολιτικό λαούτο, Κ. Καμπούρη - κανονάκι, Κ. Τουμπακάρης - λαούτο, Β. Αντωνάκη - νέυ.

Και το πρόγραμμα έκλεισε με τα **Χορευτικά Τμήματα** της Ενώσεώς μας, που παρουσίασαν παραδοσιακούς χορούς απ' όλη την Ελλάδα.

Είχε ήδη συμπληρωθεί ένα δίωρο σχεδόν, όταν ο Πρόεδρος αφού είχε ευχαριστήσει, καλούσε όλα τα μέλη και τους φίλους της Ενώσεως, που είχαν ασφυκτικά γεμίσει τις αίθουσες να περάσουν στο Εντευκτήριο για μια μικρή δεξίωση και μια ευκαιρία κοντινότερης επαφής και γνωριμίας παλιότερων και νεότερων κι ανταλλαγές σκέψεων για το μέλλον του Συλλόγου.

Το περιοδικό "Αλφειός" κι ο Δήμος Ν. Ιωνίας οργάνωσαν τη Δευ-

τέρα, 6 Μαΐου, στις 8,30 το βράδυ, στο Πνευματικό μας Κέντρο, φιλολογική εκδήλωση προς τιμήν του ποιητή **Τάκη Σινόπουλου** με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 15 χρόνων από το θάνατό του.

Η εκδήλωση άρχισε με προσφωνήση του Προέδρου μας κ. Χάρη Σαπουντζάκη, που αναφέρθηκε σε εκδήλωση που είχε γίνει από την Ένωσή μας για να τιμηθεί ο ποιητής, ενόσω ακόμη ζούσε και στη συγκίνησή του που βρισκόταν στο χώρο μας όπου τον τιμούσαν άνθρωποι του πνεύματος από τη δεύτερη πατρίδα του (είχε γεννηθεί στον Πύργο, πέθανε στη Ν. Ιωνία).

Για το έργο του ποιητή μίλησαν: ο Βάσος Βογιατζόγλου, ο Ερατοσθέ-

νης Καψωμένος, ο Ηλίας Χ. Παπαδημητρακόπουλος, ενώ συντόνισε ο Ηλίας Γκρης.

Θα λέγαμε ότι η εκδήλωση είχε απόλυτη επιτυχία, αν λάβει κανείς υπόψη του ότι η μεγάλη αίθουσά μας ήταν σχεδόν γεμάτη από προσωπικότητες των γραμμάτων και των τεχνών.

Από το περιοδικό "Αλφειός" έχει κυκλοφορήσει ένας καλαισθητός τόμος αφιερωμένος στα 15χρονα του ποιητή που περιλαμβάνει εργασίες λογοτεχνών για τη ζωή και το έργο του Τάκη Σινόπουλου.

Την **Τετάρτη, 29 Μαΐου**, το **Ωδείο Μεταμόρφωσης** οργάνωσε μια μουσική βραδιά με εκτελέσεις έργων κλα-

σικής μουσικής από καθηγητές της Σχολής.

Το **Σάββατο, 1 και την Κυριακή, 2 Ιουνίου** η Μουσική Σχολή Ν. Ιωνίας του Στάθη και της Έφης Ουλκέρογλου έδωσε την καθιερωμένη ετήσια Συναυλία τους στους χώρους του Πνευματικού μας Κέντρου. Μ' αυτή την εκδήλωση έκλεισε ουσιαστικά κι η πολιτιστική περίοδος 1995 - 96.

Πρώτα οι Εκλογές κι ύστερα οι εργασίες επισκευών, συντήρησης και εξωραϊσμού των αιθουσών του Πνευματικού μας Κέντρου αναστάτωσαν κυριολεκτικά το Πρόγραμμά μας για την περίοδο 1996 - 97. Έτσι προγραμματισμένες εκδηλώσεις μας ματαιώθηκαν αναγκαστικά ή αναβλήθηκαν.

Ξεκινήσαμε με μία μουσική βραδιά αφιερωμένη στα όμορφα τραγούδια του **"Νέου Κύματος"** της περιόδου της 10ετίας του 1960, που όμως δεν έγινε στο Πνευματικό μας Κέντρο. Φιλοξενηθήκαμε στο ζεστό χώρο του Δημοτικού Θεάτρου Ν. Ιωνίας το βράδυ της **Δευτέρας, 4 Νοεμβρίου**. Εμπνευστής της μουσικής αυτής αναδρομής, ο **Λεωνίδας Βουλγαρέλης** κι οι συ-

νεργάτες του: **Μαντώ Μουστάκα, Μαρία Μπατή, Κυριάκος Μουζάκης, Βάλια Βασάλου**. Νοσταλγικά τραγούδια, απόδοση εξαιρετικού επιπέδου, συμμετοχή του ακροατηρίου που κατέκλυσε κυριολεκτικά το θέατρο. Έκτακτη ατμόσφαιρα. Μαζί με τα συγχαρητήριά μας στους συντελεστές, χρωστάμε κι ευχαριστίες στους συμπατριώτες μας Όμηρο Ακιανίδη και Σήφη Πολυκάρπου που έστησαν ένα πολύ επιτυχημένο κι ευρηματικό σκηνικό.

Ανάμεσα στους καλεσμένους μας διακρίναμε τον επίτιμο δήμαρχό μας κ. Γ. Δομνάκη, τους δημοτικούς συμβούλους κ.κ. Π. Βλασσά, Ν. Μαγιόπουλο, Αγγ. Μελεμενή, μια πολύ μεγάλη και δυναμική αντιπροσωπεία από την Ένωση Παλαιών Προσκόπων με επικεφαλής τον Πρόεδρο της κ. Δαούτη, τους προέδρους του Ιωνικού Συνδέσμου, του Φυσιολατρικού Ομίλου, της Κοινωνικής Αναπτυξιακής Ιωνίας, του Συνδέσμου Αλαγιωτών, τον Πρόεδρο της Ο.Π.Σ.Ε. Αν. Χαρισμίδη, πολλών καλλιτεχνών και ανθρώπων του Πολιτισμού.

Το **Σάββατο, 21 Δεκεμβρίου** το βράδυ τιμήσαμε τα 30 χρόνια προσφοράς στα

Γράμματα του συμπατριώτη μας γιατρού και λογοτέχνη Βάσου Βογιατζόγλου.

Για το έργο του Βάσου μίλησαν ο καθηγητής του Παν/μίου Αθηνών **Μιχάλης Μερακλής**, ο ποιητής **Ηλίας Σιμόπουλος**, ο ποιητής **Μένης Καλαντζόπουλος**, ο ποιητής **Γιάννης Πλαχούρης**.

Απάγγειλαν οι ηθοποιοί: **Μαρία Αλιφέρη και Γιάννης Λαμπρόπουλος**.

Τιμητικά στην εκδήλωση συμμετείχαν τα Σωματεία: "Εστία Νέας Ιωνίας" και "Ελληνική Εταιρεία Ιατρών Λογοτεχνών καθώς και οι εκδόσεις "Φιλοπόπη".

Προλόγισε ο Πρόεδρος της Ενώσεώς μας καθώς και οι Πρόεδροι των άλλων σωματείων.

Η όλη εκδήλωση είχε εξαιρετικά πανηγυρικό χαρακτήρα και την παρακολούθησαν παρα πολλοί άνθρωποι των Γραμμάτων και των Τεχνών, οι Βουλευτές κ. Πολύδωρας και Παππάς, ο επίτιμος δήμαρχος κ. Δομνάκης, οι δημοτικοί σύμβουλοι: **Φιλίππκη, Βογιατζόγλου Λ., Καμπουλάκης Σπ. Ιωαννίδης Κ. και Μελεμενής Αγγ.**

ΔΥΝΑΜΙΚΟΣ Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1995 ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ.

Η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση των μελών της Ενώσεώς μας, η λεγομένη Οικονομικοαπολογιστική, έγινε την Τετάρτη, 12 Ιουνίου 1996, το βράδυ στις αίθουσες του Πνευματικού μας Κέντρου.

Μετά τη διαπίστωση της απαρτίας, Πρόεδρος εξελέγη ο κ. Λεων. Βογιατζόγλου και γραμματέας η η. κ. Μ. Λαζοπούλου

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Χάρης Σαπουντζάκης επικουρούμενος από το Γ. Γραμματέα κ. Κ. Ελμαλόγλου και τον ταμία κ. Χ. Παπαγερασίμου παρουσίασαν τον Οικονομικό Απολογισμό του έτους 1995 που παρουσίασε έσοδα: 17.823.526 και έξοδα: 10.057.090. Υπόλοιπο σε νέα χρήση: 7.766.436 δραχμές. Οι ομιλητές ανέλυσαν κατ'άρθρο τα έσοδα και τα έξοδα, ώστε να είναι απολύτως σαφής η διαχείριση.

Ακολούθως κ.κ. Ιουλία Τριανταφυλλίδου - Τσίγκα εκ μέρους της εκλεκτικής Επιτροπής ανέγνωσε το Πρακτικό της, που έκρινε την όλη διαχείριση ως καλώς έχουσα.

Στη συνέχεια έγινε συζήτηση επί των πεπραγμένων. Έλαβαν το λόγο αρκετά μέλη, που έθεσαν ερωτήσεις ή έκαναν προτάσεις. Τελικά κ. Γεν. Συνέλευση ομοφώνως ενέκρινε τον Οικονομικό απολογισμό 1995 και απήλλαξε το Διοικ. Συμβούλιο πάσης ευθύνης.

Ως θέμα της ημερήσιας διάταξης ήταν ακόμη και η πορεία της τροποποίησης του καταστατικού. Από πλευράς διοικήσεως και κ. Λεων. Βογιατζόγλου εδόθησαν οι δέουσες εξηγήσεις όπως άλλωστε γράφεται σε άλλη στήλη, ήδη το Πρωτοδικείο ενέκρινε την τροποποίηση (αναμόρφωση) του καταστατικού μας.

Τέλος, η διοίκηση παρουσίασε τον προϋπολογισμό για το έτος 1996 που εμφανίζει έσοδα 25.260.000 και αντίστοιχα έξοδα 25.260.000 δραχμών.

ΕΝΩΣΗ ΣΠΑΡΤΗΣ Μ. ΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1995

Α' ΕΣΟΔΑ

1. Από εγγραφές και συνδρομές μελών δρχ. 313.000
2. Από διάφορες εκδηλώσεις - συνεσιάζσεις χορούς κ.λ.π.
3. Από Δωρεές προς την Ένωση ... 2.575.000
4. Από διάθεση εκδόσεών μας, ως δωρεών 30.000
5. Από εκμισθώσεις κληροδοτημάτων Ενώσεως 8.427.880
6. Από εισφορές σωματείων, ιδιωτών, κράτους, κ.λ.π. 1.155.000
7. Από Δημοτική επιχορήγηση 300.000
8. Από το ΤΑΠΑΠ 200.000
9. Από τόκους εκ καταθέσεων 596.604
10. Υπόλοιπον Χρήσεως 1993 4.226.042

ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ 17.832.526

Β' ΕΞΟΔΑ

1. Για εξωραϊσμό εξωτ. χώρων - προσθήκες - βελτιώσεις.....
2. Για διαμόρφωση εσωτ. χώρων, φωτ/κά μικρο-μεγαφωνικά δρχ. 243.910
3. Για συντήρηση εγκ/σεων, αγορά - συντ/ση επίπλων μηχ/των - σκευών, ειδών γραφείου . 546.850
4. Για μισθούς υπ/λου, ΦΜΥ, ΙΚΑ, οδοπορικά, αποζημιώσεις 2.994.820
5. Για φόρους επί των προσόδων εξ ενοικίων, δαπάνες απόληψ. δωρεών 309.280
6. Δικαστικά έξοδα, συμβ/κα, αμοιβή δικηγόρων, έξοδα αξιοποιήσεων περιουσίας..... 155.980

7. Τυπογραφικά προσ/σεων, έντυπα, "Σπάρτη της Ανατολής" 642.340
8. Ταχυδρομικά και Τηλ/κά τέλη (ΕΛΤΑ-ΟΤΕ) 310.800
9. Δαπάνες θέρμανσης - Συντήρηση εγκαταστάσεων καλοριφέρ, κλιματ..... 179.140
10. Βοηθήματα σε αναξιοπαθούντες - κοινωνική φιλανθρωπική δράση 687.240
11. Ασφάλιστρα κτιρίου - εξοπλισμός πυρόσβεσης..... 75.000
12. Γενικά έξοδα (καθαριότης - ΔΕΗ - ΕΥΔΑΠ-Κήπος - Γραφικά) 623.400
13. Εκδόσεις έργων - Εμπλουτισμός Βιβλιοθήκης 531.130
14. Υποχρεώσεις σε 2/θμια όργανα - συνδρομές σε έντυπα. 22.500
15. Πολιτιστικές εκδηλώσεις εν γένει (πέραν των 7-8-12) 1.734.700
16. Οργάνωση - επέκταση Μουσείου -
17. Χορήγηση υποτροφιών - βραβείων 1.000.000

ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 10.057.090

ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΣΕ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ 7.766.436

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 17.823.526

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ 17.823.526

ΑΝΑΛΥΣΗ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥ ΔΡΧ. 7.766.436

ΕΙΣ ΑΤΕ: 7.590.519

ΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 68.000

ΕΙΣ χείρας Ταμίου: 107.917

7.766.436

Ν. ΙΩΝΙΑ 1-6-1996

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΤΑΜΙΑΣ

Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΧΑΡΗΣ ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗΣ

ΧΡ. ΠΑΠΑΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

ΚΙΜΩΝ ΛΜΑΛΟΓΛΟΥ

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

* Την Παρασκευή, 10 Ιανουαρίου 1997, ώρα 7 μ.μ. εγκαινιάζεται έκθεση έργων του Παραγωγικού συνεταιρισμού γυναικών "Ελευθερη Δημιουργία" και του Εργαστηρίου κοσμημάτων των Γυναικείων Φυλακών Κορυδαλλού στο Πνευματικό μας Κέντρο.

Συνδιοργανωτές είναι η Γενική Γραμματεία Λαϊκής Επιμόρφωσης, ο Δήμος Νέας Ιωνίας και η Ένωσή μας.

* Η Πρωτοχρονιάτικη πίτα μας θα κοπεί εφέτος την Κυριακή, 12 Ιανουαρίου 1997, ώρα 11.15.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει: 1) σύντομη ομιλία από τον πρόεδρο, 2) την κοπή της πίτας με τις ευλογίες του σεβασμιότατου Μητροπολίτου μας κ.κ. Κωνσταντίνου 3) βραβεύσεις των νέων που επέτυχαν στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. της χώρας (Παιδικής και μη καταγωγής) και 4) Καλλιτεχνικό πρόγραμμα στα πλαίσια του οποίου εμφανίζονται "Παιδική χορωδία Ωδείου Αγίου Στεφάνου, υπό την διεύθυνση του Στάθη Ουλκέρογλου και ο γυναικείος Βυζαντινός χορός "Κασσιανή Υμνογράφος" και η " Χορωδία και Ορχήστρα Αιγαίου" που έχει επιμεληθεί και διεθύνει ο κ. Θεόφ. Σουλακέλης.

Η ΣΠΑΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Τριμηνιαία έκδοση της Ένωσης Σπάρτης Μ.Ασίας & Περιχώρων

Υπεύθυνος:
ΧΑΡΗΣ ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗΣ
Αλατσάτων 23
Τηλ.: 2770978

Γερανίου 7 - Αθήνα 10552 Τηλ.5244800 fax: 5223066

ΤΟ ΣΚΑΚΙ

* Στο 8ο Σχολικό Σκακιστικό Κύπελλο Αττικής που διοργανώθηκε από την Ε.Σ.Ο., υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας στο Περιετώρι πήρε μέρος και η Ένωσή μας. Μάλιστα οι νεαροί σκακιστές μας, υπό την καθοδήγηση των Νίκου Ορνιθόπουλου και Νίκου Χατόγλου επέτυχαν μεγάλες επιτυχίες.

Ετσι: Ο Δημήτρης Γλιγλίνος της Δ' τάξης πήρε χρυσό μετάλλιο.

Ο Παν. Τσαναβάρης της Δ' τάξης πήρε αργυρό μετάλλιο

Ο Γεώργιος Χ' Ιωάννου της Δ' τάξης πήρε αργυρό μετάλλιο

Ο Ανδρέας Κονδύλης της Ε' τάξης πήρε χάλκινο μετάλλιο

Ο Δημ. Μύττης της Ε' τάξης πήρε χάλκινο μετάλλιο

Ο Δ. Γλιγλίνος, με 6 νίκες σε 7 αγώνες, αναδείχθηκε πρωταθλητής Αττικής στη Δ' Δημοτικού κι εξεπροώπησε το σχολείο του και την Ένωση στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα στα Χανιά.

* Στο τουρνουά Σκακιού που έγινε στα πλαίσια της Νεανικής γιορτής του Ο.Φ.Ο Νικαίας η ομάδα παιδιών της Ένωσης Σπάρτης συμμετείχε με 5 μελή ομάδα η οποία και απέσπασε 3 μετάλλια με τους: Παν. Καραγιαννόπουλο, Δημ. Γλιγλίνο και Γ. Χ' Ιωάννου.

* Εφέτος τα μαθήματα γίνονται κανονικά κάθε Τετάρτη και Παρασκευή (5.30 - 8.00 μ.μ.). Εχουν γραφτεί πολλά παιδιά. Η Ένωση μετέχει στα διάφορα πρωταθλήματα (παιδικό εφηβικό και Ανδρών)

Ο κ. Ν. Χατόγλου με τον πρωταθλητή Γλιγλίνο

“Η ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ ΜΟΥ ΣΠΑΡΤΗ ΠΙΣΙΔΙΑΣ” ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

☞ Συνέχεια από τη σελίδα 3

σιά μας. Τα λέγανε “ντάμια”. Αυτά από το βάρος τους δεν άντεξαν στο σεισμό, γκρέμισαν και καταπλάκωσαν τους ανθρώπους. Τα υπόλοιπα σπίτια, όλα σχεδόν είχαν πάθει ζημιές, εκτός από λίγα, όπως το δικό μας που ήταν καινούργιο και κτισμένο αντισεισμικό. Όχι βέβαια όπως κτίζονται τα σημερινά με μπετόν αρμέ, αλλά με σκελετό από χοντρά ξύλα (τσασμάδες) και κτισμένο με πέτρες και καλό κονίαμα από ασβέστη και άμμο ποταμίσια που γίνεται με τον καιρό σκληρό σαν γρανίτης.

Από το σεισμό πολλά παιδιά έμειναν ορφανά και τα πήραν διάφορες οικογένειες. Πήραμε και εμείς ένα κοριτσάκι, την Μαριάνθη σαν ψυχοκόρη, 7 - 8 χρονών. Αυτή έζησε πάντα μαζί μας έως ότου την παντρεύσαμε όταν ήλθαμε πρόσφυγες στις Σπέτσες, προτού φύγουμε για την Γερμανία.

Την άλλη μέρα του σεισμού, επειδή δεν τολμούσαμε να μπούμε στα σπίτια μας, στο πίσω μέρος του σπιτιού στον ιδιωτικό μας δρόμο που ήταν και δεντροφυτευμένος από τις δύο πλευρές υπάλληλοι έκαναν ένα μεγάλο τσαντίρι με χαλιά στα πλάγια και στην οροφή που έδεσαν με σχοινιά από δέντρο σε δέντρο.

Εκεί μέναμε ίσως και ένα μήνα, όλοι οι συγγενείς του πατέρα μου και της μητέρας μου, έως ότου σταματήσουν οι μετασεισμικές δονήσεις. Σε όλο αυτό το διάστημα μαγειρεύαν μέσα σε μεγάλα καζάνια που προοριζόνταν για το βάψιμο των εριονημάτων.

Δεν σας είπα τίποτε για το ιστορικό της γενετείρας μου. Δεν ξέρω αλλά υπάρχουν συγκεχυμένες ιστορίες για το παρελθόν της. Η Σπάρτη είχε περίπου 25.000 κατοίκους, εκ των οποίων το 1/3 ήταν ορθόδοξοι Έλληνες, λίγοι Αρμένιοι και οι υπόλοιποι Τούρκοι. Εβραίους δεν είχαμε καθόλου.

Οι συνοικίες των Χριστιανών και των Τούρκων ήταν τελείως χωρισμένες. Το οροπέδιον ήτο πολύ εύφορο, στάρια, κηπευτικά, αλλά ξακουστή ήταν η Σπάρτη για τους τριανταφυλλώνες απ’ όπου έβγαζαν δι’ αποστάξεως το ροδόλαιο.

Είχε και κάμπους με ειδικές παπαρούνες που έβγαζε το λάδι χασορέλαιο και η κατεργασία τους έδινε και το αφιόνι. Πολλές χριστιανικές εκκλησίες με περίφημα επίχρυσα τέμπλα, ασημένια κατηλέρια και αμύθητης αξίας εικονίσματα.

Όλα αυτά κατεστράφησαν και εκλάπησαν μετά την μικρασιατική καταστροφή.

Από φιλοπατρία ημερίς την ονομάζαμε Σπάρτη αντί Ισπάρτα, και λέγαμε ότι είμαστε απόγονοι των αρχαίων Σπαρτιατών δηλαδή τάχα από τότε που πήγαν οι Λακεδαιμόνιοι, όπως ιστορεί ο Ξενοφών στην Κύρου Ανάβαση, σε ένα εδάφιο αναφέρει ότι αναγκάστηκαν να παραχειμάσουν στους πρόποδες του Αντίταυρου στη χώρα των αγρίων Πισιδών. Αλλη έκδοση λέγει πως η λέξη Σπάρτη προέρχεται από την διεφθαρμένη “εις Σπαρτά”

όπως την έλεγαν στην Βυζαντινή εποχή, Ισπάρτα - Σπάρτη.

Η πραγματική παλαιά πόλις είναι σε μικρή απόσταση αλλά κάποτε οι Τούρκοι σε όσους δεν ήθελαν να ασπασθούν τον μωαμεθανισμό τους έκοβαν τη γλώσσα και τον εξόριζαν.

Αυτοί εκτίσανε την νέα Σπάρτη, αλλά έτσι και εξέλιπε η Ελληνική γλώσσα. Την πίστη τους όμως δεν μπόρεσαν να την βγάλουν από την καρδιά τους και ο πατριωτισμός τους ήταν μεγάλος αφού στα παιδιά τους έδιναν ονόματα αρχαίων όπως Περικλής ή στις κοπέλλες Ισμήνη, Ηλέκτρα, Αντιγόνη, Κλειώ, Αγλαΐα, κ.λ.π.

Στις σχολικές τους δε εορτές τραγουδούσαν πατριωτικά άσματα, παρουσία και των Τούρκων, επισήμων, οι οποίοι δεν καταλάβαιναν τίποτε και χειροκροτούσαν μαζί με τους Έλληνες. Και φθάνουμε στην κήρυξη του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου. Ο πατέρας με τον Γιώργο και τον Κώνστα είχαν πάει στην Σμύρνη όπου σπούδαζαν οι μεγάλοι.

Ενα πρωινό λοιπόν, προτού ανατείλει ο ήλιος μας έβαλαν σε ένα αμάξι, σαν αυτά που χρησιμοποιούσαν οι αμερικανοί μετανάστες που βλέπουμε στα γουέστερν, την μητέρα μου, τον Στέλιο, την Μαριάνθη και εμένα για να πάμε στο Ντινέρ. Θυμάμαι που είχαν βάλει στρώματα για να ξαπλώσουμε και κοιμηθήκαμε εμείς οι μικροί έως ότου φθάσαμε στο Ντινέρ που ήταν 3 ώρες από τη Σπάρτη και το τέarma του σιδηροδρόμου Σμύρνης - Αϊδινίου...

Τελείωσα με όσα θυμάμαι από την Γενετείρα μου και τώρα λίγο Σμύρνη. Νύχτα φθάσαμε στον Σταθμό Μπαγκαχανέ. Μας παρέλαβε ο πατέρας μου και πήγαμε στο σπίτι μας στην Αρμενία, συνοικία που έμειναν πολλοί Αρμένιοι. Στο σπίτι αυτό έμπαινες από μία γερή σιδερένια εξώπορτα σε μία μαρμάρινη σκεπαστή αυλή. Αριστερά ήταν το σαλόνι, μετά οι σκάλες που ανέβαιναν στον επάνω όροφο και στο βάθος η τραπεζαρία - κουζίνα και μικρός κήπος. Στο τέλος του κήπου είχε ένα μικρό δωματάκι που έβαζαν τα σκουπίδια, η χαρά για τις γάτες που πήγαιναν κάτω να βρουν για να φάνε.

Κάποια μέρα ο Στέλιος, η Μαριάνθη και εγώ, παραφυλάγαμε. Δέσαμε με ένα σπάγκο την πόρτα και την ώρα που έμπαινε η γάτα κλείσαμε την πόρτα, την μαγκώσαμε και με ξύλα κτυπώντας την την σκοτώσαμε, νομίζοντας ότι δεν πεθαίνει γιατί μας έλεγαν πως η γάτα είναι εφτάψυχη.

Λυπηθήκαμε όμως βλέποντας ότι δεν ξαναζωντάνεψε. Νομίζω δύο - τρία χρόνια μέναμε εκεί και είχαμε καλούς γειτόνους ειδικώς δίπλα μας με μία ελληνική οικογένεια της Κοκοναρχοντούλας.

Αυτή ήταν μία πολύ καλή και σεβάσμια κυρία, που έκανε πολλά πρακτικά φάρμακα για πληγές και μολύνσεις. Ήταν η περίφημη “της Κοκοναρχοντούλας η Αλοϊφή”, που ήρχοντο από παντού να την ζητήσουν, ακόμη και όταν ήλθαμε πρόσφυγες στην Αθήνα.

Αλληλογραφία

Ένας παλιός, καλός φίλος της ‘Ενωσής μας, είναι ο κ. Ιωάννης Π. Χατζηγιάννου, εκ των ιδρυτών του Συνδέσμου Αλαγιωτών, τέως πρόεδρος της Επιτροπής Ειρήνης, Δημοτικός Σύμβουλος και τώρα μέλος της UNICEF. Μας γράφει λίγες λέξεις. Αυτές που θα ήθελε και να τις απευθύνει από το βήμα μας με την ευκαιρία μιάς εκδηλώσεως μας. Όμως το τυπικό των καλουμένων να μιλήσουν δεν του επέτρεψε. Ας αφήσουμε τον ίδιο να μιλήσει και ας σχολιάσουμε στο τέλος...

«Αγαπητοί φίλοι, κύριε πρόεδρε και μέλη του Δ.Σ. Λόγω του ότι δεν είχα την ιδιότητα επισήμου προσώπου δεν είχα βέβαια το παρόν ν’ απευθύνω κι εγώ από το ωραίο βήμα του Πνευματικού σας Κέντρου χαιρετισμό δημόσια κι επαίνους για την πολύχρονη πνευματική και κοινωνική δράση του υπέροχου Σωματείου σας, με την ευκαιρία της σημερινής ετήσιας εορτής σας. Το επιτελώ όμως εδώ με γραφή, ωσει παρών, την οποία αποστέλλω να τη δημοσιεύσει και στη δική σας εφημερίδα...».

Κι αφού συστήνεται με τις ιδιότητες που πιο πάνω αναφέραμε συνεχίζει: «...υπατους επαίνους απευθύνω από τα βάθη της ψυχής μου προς το Μικρασιατικό αυτό σωματείο της ΕΝΩΣΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ Μ. ΑΣΙΑΣ γενικά και στο παρόν Διοικ. Συμβούλιο αυτού και τον Πρόεδρο αυτού και σ’ όλες τις διοικήσεις που ως σήμερα κατήνθωναν τις τύχες του για την πολύχρονη, πολυσχιδή και πολύμορφη δράση του και παρουσία στους τομείς της Τέχνης, Επιστήμης και Πνεύματος εν γένει και του Πολιτισμού, χωρίς ν’ αναφερθούμε στη μεγάλη του συνεισφορά στη σφαίρα της φιλανθρωπίας και της κοινωνικής αλληλεγγύης. Εξ’ ων εύλογα κι όλως δίκαια απέσπασε προ ετών την πανηγυρική βράβευσή του από την Ακαδημία Αθηνών...».

Αγαπητέ κ. Χατζηγιάννου, Ευχαριστούμε θερμά για τα τόσο καλά σας λόγια. Πουός δεν θα ήθελε να μπορείτε κι από το βήμα μας να τα απευθύνετε; Όμως εσείς, που τόσα έχετε προσφέρει στο δημόσιο βίο και στα κοινά της πόλεώς μας, ξέρετε καλύτερα πόσο δύσκολο είναι από το λεγόμενο «άτυπο πρωτόκολλο» να καλούνται σ’ επίσημες εορτές στο βήμα άλλοι πλην εκπροσώπων αρχών και φορέων. Αισθανόμαστε αμήχανοι τέτοιες ώρες να μην μπορούμε να δώσουμε το λόγο σε ανθρώπους σαν και σας. Ωστόσο εμείς σας θέλουμε πάντα κοντά μας και σε πρώτη ευκαιρία θα σας χαρίσουμε το βήμα μας για ν’ αναπτύξετε όλες τις σκέψεις σας, τις ιδέες σας και τις προτάσεις σας...»

Ο Σύλλογος Φίλων του Παιδιού» δια του Προέδρου του κ. Χαρ. Αντ. Σαπουντζάκη και της Γεν. Γραμματέως του κ. Γ. Αναστασοπούλου - Δημάκη μας έστειλε την παρακάτω επιστολή.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
Π. Μελά 33 - 142 31 Ν. ΙΩΝΙΑ
Τηλ.: 279.9516 Fax: 279.2400
25 Σεπτεμβρίου 1996

Προς τον Πρόεδρο της Ενώσεως Σπάρτης Μ. Ασίας κ.κ. Σαπουντζάκη Χαράλαμπο Νέα Ιωνία

Φίλε κύριε Πρόεδρε, Θεωρούμε υποχρέωσή μας να σας ευχαριστήσουμε για τη γενναιόδωρη βοήθεια που μας προσφέρατε με τη δωρεά σας των 50.000 δρχ. (πενήντα χιλιάδων δραχμών). Παρακαλούμε μεταφέρατε τις ευχαριστίες μας και στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου σας με τη διαβεβαίωση ότι και η τελευταία δραχμή της δωρεάς σας διετεθή σε παιδιά της μαρτυρικής Κράνια (περιοχή Βούκοβαρ) της Σερβίας. Σήμερα, που τα φώτα της δημοσιότητας χαμήλωσαν, όλοι ξέχασαν το καθημερινό δράμα κάποιων παιδιών, κάποιων παιδιών που πεινούν, που βασανίζονται από αρρώστιες, που ζουν μέσα στα χαλάσματα, χωρίς μοίρα στον ήλιο. Κύριε Πρόεδρε, με την ευγενική σας προσφορά χαρίσαμε, τουλάχιστον, την ελπίδα σε κάποια από αυτά και επιβεβαιώσατε τη ρήση του Μενάνδρου: «Ως χαρίεν εστ’ άνθρωπος, όταν άνθρωπος η.» Για το Διοικητικό Συμβούλιο

**Ο Πρόεδρος
Χ. Α. ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗΣ
Η Γεν. Γραμματέως
Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ - ΔΗΜΑΚΗ**

Ευχαριστούμε για τα καλά λόγια. Η ‘Ενωσή μας δεν μπορεί παρά να συμπαρίστανται στους όπου της γης πρόσφυγες, εφόσον υπάρχουν τόσο σοβαρές οργανώσεις να καλύπτουν αυτές τις προσπάθειες.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ**ΔΗΜ. ΧΑΤΖΗΑΒΡΑΚΟΓΛΟΥ**

Με μεγάλη θλίψη η παροικία των Σπαρταλήδων της Θεσ/κης εκήδευσε στις 14 Ιουνίου 1996 τον Δημήτριο Χατζηαβραάκογλου, που είχε γεννηθεί στην αλησμόνητη πατρίδα το 1912.

Ο μεταστάς υπήρξε ένας πολύ επιτυχημένος οικονομολόγος και δημιούργησε οικογένεια με αρχές και ιδανικά. Η σύζυγός του Αικατερίνη είχε προαποβιώσει. Ο γιός του Άγγελος εσπούδασε ηλεκτρονικά και κομπιούτερς.

Η Ένωσή μας εκφράζει έστω και με την καθυστέρηση, εξαιτίας της έκδοσης του φύλλου, τα θερμά της συλλυπητήρια.

Στη μνήμη του ο Παντελής κι ο Γαβριήλ Ασλάνης κατέθεσαν υπέρ των σκοπών της Ενώσεως 50.000 δραχμές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΡΝΑΟΥΤΟΓΛΟΥ

Απεβίωσε κι εκηδέυτηκε πρόσφατα ένα από τα πιο παλιά μέλη της Ενώσεως ο Αθανάσιος Αρναούτογλου, σε ηλικία 80 ετών.

Εν ζωή ο μεταστάς ασχολήθηκε με την κλωστούφαντουργία και το εμπόριο.

Η Ένωσή μας εκφράζει θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του. Στεφάνι κατέθεσε και ο κ. Ελμαλόγλου

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ

Ο Χαράλαμπος Αβραμίδης υπήρξε ένας από τους δημιουργικούς συμπατριώτες μας. Λαμπρός εκπαιδευτικός της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ήταν πάντα παρών στις εκδηλώσεις της Ενώσεως κι έπαιρνε συχνά το λόγο για να κάνει τις εύστοχες παρατηρήσεις του και προτάσεις του με την εξαιρετική ευγένεια που τον διέκρινε. Αφήνει έξι παιδιά, όλους επιστήμονες, συνεχιστές του.

Στην κηδεία του την Ένωση εξεπροσώπησε η κ. Πηνελόπη Δουρμούσογλου που κατέθεσε στέφανο στη σοφό του.

Το Ίδρυμα Μειζονος Ελληνισμού (ΙΜΕ) που ίδρυσε ο συμπατριώτης μας, τ. βουλευτής και επίτ. μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης Λάζαρος Εφραίμογλου, όπου πληροφορούμαστε από καλαίσθητο τεύχος που εξέδωσε, ξεκίνησε τις δραστηριότητές του κι επίσημα.

Από το τεύχος αυτό μαθαίνουμε αναλυτικά για τη φυσιογνωμία και τους στόχους του Ιδρύματος καθώς και για τη μορφή που έχει πάρει το στελεχειακό δυναμικό του.

Όλο το τεύχος διαποτίζεται από την αγάπη του Λάζαρου για την πατρίδα των γονέων του, την αξέχαστη Σπάρτη μας.

Με τη χρήση όλης της προηγμένης τεχνολογίας το Ίδρυμα φιλοδοξεί ν' αναπαραστήσει αρχαίες πολιτείες, το χώρο, τα πρόσωπα, τα μνημεία, ώστε να έχουμε μια εναργή και πλήρη εικόνα τους, ενώ παράλληλα ιδρύεται τράπεζα πληροφοριών με βασικό επίκεντρο το χώρο της Μικράς Ασίας.

Το Ίδρυμα όντως έχει όλες τις προϋποθέσεις καθώς ο Λάζαρος Εφραίμογλου, η σύζυγός του, ο γιός του, οι δικοί του είναι διατεθειμένοι να συμβάλλουν οικονομικά όσο χρειαστεί, ώστε το άριστο επιτελείο που κλήθηκε να υλοποιήσει τα προγράμματα να μπορέσει να δώσει σύντομα έργο.

★

Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες μας δύο συμπατριώτες μας, ο Χάρης Σαπουντζάκης κι ο Λεωνίδας Βογιατζόγλου ορίζονται από το Δήμαρχο Ν. Ιωνίας κ. Πέτρο Μπουρδούκο αντιδήμαρχοι για το έτος 1997.

Τους συγχαιρούμε και τους ευχόμαστε καλή επιτυχία.

Η Ένωση Σμυρναίων οργάνωσε Πανελλήνιο Συνέδριο Μικρασιατικής Λαογραφίας από 29 Νοεμβρί-

ου έως και 1 Δεκεμβρίου 1996 στο Πολεμικό Μουσείο. Κατά την πανηγυρική έναρξη παρέστη εκ μέρους του Δ.Σ. ο Πρόεδρος μας κ. Χάρης Σαπουντζάκης.

Εκ των εισηγητών του Συνεδρίου δύο ήταν συμπατριώτες μας: ο Βάσος Βογιατζόγλου που μίλησε την τρίτη ημέρα του συνεδρίου με θέμα: «Η συμβολή της Εκκλησίας στην εθνική παράδοση της Πισιδίας» και η Μάνια Καπλάνογλου, που κι αυτή μίλησε την ίδια μέρα με θέμα: «Το παραμυθιακό υπόγειο του μαγικού ύπνου στην αφηγηματική παράδοση των Ελλήνων της Μικράς Ασίας».

Εξαιρετική εκδήλωση με σπουδαίους εισηγητές. Έγιναν 23 συνολικά ανακοινώσεις που εκάλυψαν ένα μεγάλο εύρος επί μέρους τομέων της λαογραφίας, μέσω των οποίων φωτίστηκε γι' άλλη μια φορά η διάρκεια κι η ποιότητα του Μικρασιατικού Ελληνισμού.

★

Η Ένωσή μας τιμήθηκε με ειδικό δίπλωμα από το Γιουγκοσλαβικό Ερυθρό Σταυρό για την προσφορά της στη φιλοξενία των 22 παιδιών της Κράϊνα κατά την περσινή περίοδο στο Δήμο μας. Ως γνωστόν η Ένωσή μας προσέφερε κατ' αρχάς 150.000 δραχμές στο Πρόγραμμα του Δήμου κι εν συνεχεία 50.000 δραχμές στον Σύλλογο Φίλων του Παιδιού για το σκοπό αυτό.

★

Η ΕΛΕΥΣΙΝΑ είναι η πόλη που διοργανώνει το Ζ' Συμπόσιο Ιστορίας και Λαογραφίας Αττικής, το Μάιο του 1997. Η Ένωσή μας συγχαιρεί την Οργανωτική Επιτροπή του Συμποσίου κι εύχεται ολόθερμα «καλήν επιτυχία». Θυμίζουμε ότι η ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ, ο Δήμος μας κι η Ένωση είχαν διοργανώσει το 1992 το Ε' Συμπόσιο, με επιτυχία, που ανεγνώρισαν όλοι οι εισηγητές κι επισκέπτες. Τα πρακτικά του δικού μας Συμποσίου σε δοκιμαστική έκδοση κυκλοφόρησαν σε εντελώς περιορισμένο αριθμό αντιτύπων χάρην των διοργανωτών, φορέων και εισηγητών. Δυστυχώς δεν κατέστη δυνατόν να κυκλοφορήσει και τόμος αυτών των πραγματικά πολύτιμων πρακτικών για πολλούς τεχνηκούς άλλα και οικονομικούς λόγους.

★

Στην ετήσια γιορτή των ομογαλάκτων αδελφών μας των Παρλαλήδων που έγινε στη Νίκαια, την Ένωσή μας εξεπροσώπησε ο κ. Νίκος Χατόγλου.

★

Στο διάστημα 14, 15 και 16 Δεκεμβρίου, ύστερα από πρωτοβουλία κι ενέργεια του Δήμου μας, έγινε στην Ιταλία η αδελφοποίηση του Δήμου της Martina Franca της Αππουλίας με το Δήμο μας.

Στις τελετές που οργανώθηκαν εκεί πήραν μέρος εκπρόσωποι της Εκκλησίας, της Παιδείας, του Πολιτισμού, του Αθλητισμού, του Εμπορίου και της Βιομηχανίας και βέβαια ο Δήμαρχος και Δημοτικοί Σύμβουλοι Ν. Ιωνίας.

Η Ένωση Σπάρτης ως φορέας Πολιτισμού και κοινωνικής δράσης εκλήθη να μετάρχει στην Αντιπροσωπεία με τον Πρόεδρό της κ. Χάρη Σαπουντζάκη, Ο κ. Πρόεδρος απένειμε σε προσωπικότητες της Martina Franca ειδική περγαμνή και το μετάλλιο της Ενώσεως στο πλαίσιο αυτής της συμβολικής ένωσης μας, ένωσης μιάς πόλεως ιδρυμένης από Μικρασιάτες πρόσφυγες Πισίδες και μιάς Ιταλικής πόλεως που βρίσκεται στο χώρο όπου κατά την αρχαιότητα εμεγαλούργησε η Ελλάς, ως «Μεγάλη Ελλάς»...

Αναλυτικότερο ρεπορτάζ θα έχουμε στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Δωρεές στην Ένωση

Στο διάστημα από 26/4/1996 έως και 31/12/1996 έγιναν από μέλη, συμπατριώτες και φίλους της Ενώσεως Σπάρτης Μ. Ασίας πολλές δωρεές για την εξυπηρέτηση των εθνοφελών, μορφωτικών Πολιτιστικών και φιλανθρωπικών της σκοπών.

Τους ευχαριστούμε θερμά.

- Ο κ. Στέλιος Σαράφογλου προσέφερε 5.000 δραχμές στη μνήμη των γονέων του.
- Ανώνυμος προσέφερε 5.000 δραχμές.
- Ο κ. Χαράλ. Παρέσογλου προσέφερε 20.000 δραχμές.
- Η κ. Άννα Κουγιουμτζόγλου προσέφερε 5.000 δραχμές.
- Ο κ. Βασ. Κυλεκίδης προσέφερε 10.000 δραχμές
- Ο κ. Ουλκέρογλου προσέφερε 10.000 δραχμές στη μνήμη των γονέων του
- Η κ. Ολυμπία Δαμιανίδου -Τυλιγάδα προσέφερε 25.000 δραχμές στη μνήμη του αγαπημένου της αδελφού Δαμιανού Δαμιανίδου.
- Οι αδελφοί Παρέσογλου προσέφεραν 5.000 δραχμές.
- Ο κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΙΑΚΛΟΓΛΟΥ προσέφερε αθροιστικά το ποσόν των 200.000 δραχμών.
- Ο κ. ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ προσέφερε, ειδικώς για την έκδοση της εφημερίδας μας, το ποσόν των

100.000 δραχμών, στη μνήμη της συζύγου του ΙΑΝΤΑΣ.

- Η κ. Ελένη Τσιράκογλου προσέφερε 15.000 δραχμές.
- Ο κ. ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ, σε συνέχεια πολλών άλλων δωρεών του, προσέφερε 100.000 δραχμές στη μνήμη της συζύγου του ΕΛΠΙΔΑΣ (ΙΑΝΤΑΣ).
- Στη μνήμη των αγαπημένων γονέων τους ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΦΡΑΙΜΟΓΛΟΥ και ΕΛΕΝΗΣ ΕΦΡΑΙΜΟΓΛΟΥ τα παιδιά τους Σίμος, Μαρίτσα, Θεοδοσία, Γεωργία προσέφεραν αθροιστικά το ποσόν των 200.000 δραχμών.
- Ο κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙ η κ. ΚΛΕΙΩ ΜΗΤΣΑΚΟΥ προσέφεραν 100.000 δραχμές, στη μνήμη των προσφιλών γονέων και αδελφών.
- Η κ. ΑΓΛΑΪΑ ΕΦΡΑΙΜΟΓΛΟΥ προσέφερε 100.000 δραχμές στη μνήμη προσφιλών της προσώπων.
- Η κ. Χαρίκλεια Σαπουντζάκη προσέφερε 20.000 δραχμές στη μνήμη του πατρός της Κων/νου Λυρή.
- Ο κ. Γεώργιος και κ.κ. Αντιγόνη Φίλιου προσέφεραν 20.000 δραχμές εις την μνήμη των γονέων τους.
- Ο κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΛΟΓΛΟΥ προσέφερε 50.000 δραχμές στη μνήμη των γονέων του.